

at foreslå, at *indførselsafgifterne for sukker og cigaretter forhøjes*, for sukkerets vedkommende med 10 øre pr. kg, for cigarettens vedkommende med 4½ øre pr. stk.

De foreslåede forhøjelser skønnes at kunne indbringe landskassen en årlig merindtægt på godt 1 100 000 kr., hvorved der vil opnås balance på budgettet for 1957-58. Der er herved taget hensyn til, at man på grund af en påtænkt handelsmæssig forhøjelse af prisen på afgiftspligtigt øl må regne med en nedgang i forbruget, hvorved landskassens afgiftsindtægter på denne vare vil formindskes.

Landsrådet har navnlig af hensyn til de frie erhververe ønsket, at de i nærværende forslag omhandlede afgiftsforhøjelser ikke medfører en forhøjelse af lønniveauet og det deraf afhængige prisniveau i Grønland. Der er derfor som forslaget § 2 optaget en bestemmelse om, at de grønlandske lønninger, som er pristalsreguleret, skal reguleres på grundlag af særpristal, hvori afgiftsforhøjelserne ikke er medregnet.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1958. Den kongelige grønlandske handel fastsætter af revisions- og arbejdsmæssige hensyn hovedparten af sine priser én gang årligt pr. 1. januar. Det vil være praktisk, om de af afgiftsforhøjelserne følgende prisændringer kan træde i kraft på samme dato.“

Under behandlingen i folketinget fik lovforslaget tilslutning fra partiernes ordførere med undtagelse af *Aksel Larsen* (DK). Nødvendigheden af at søge midler fremskaffet til dækning af de øgede udgifter erkendtes fra alle sider, og da direkte skatter ikke fandtes i Grønland, var en afgiftsforhøjelse den eneste mulighed. Også *A. Lyngø* (valgt i Grønland) anbefalede lovforslagets vedtagelse.

Der rejstes under forhandlingerne bl. a. spørgsmål om, hvorfor der ifølge § 2 skulle udarbejdes to *særpristal*. *Ministeren* udtalte ved *1. behandling* herom følgende:

„Forklaringen på, at man har to pristal i Grønland, er den, at de grønlandske bestillingsmænd i modsætning til arbejdere, der arbejder under almindelige overenskomster, har en speciel ordning med et brændselstillæg, der stiger eller falder sammen med kulprisen. Derfor har man været nødt til at have et særligt pristal for bestillingsmændene. Havde man ikke det, ville det betyde, at de i kraft af dette brændselstillæg kunne komme ud for enten at få nedsættelse af deres lønninger to gange eller at få forhøjelser på det dobbelte af, hvad de øvrige har fået. Det er grunden til, at man også i dette lovforslag har de to pristal. Det er ikke nogen nydannelse; det er noget, man har haft deroppe hele tiden.“

Aksel Larsen kunne ikke medvirke til at holde afgiftsforhøjelserne uden for det lønregulerende pristal som foreslået i § 2. Hvis denne bestemmelse blev vedtaget, måtte kommunisterne afholde sig fra at stemme ved den endelige afstemning. § 2 vedtoges ved 2. behandling med 117 stemmer mod 6 (DK).